

Dansk Forening for ældre Lystfartøjer

K.D.Y. Langeliniepavillonen 2100 København Ø Tlf. 01-14 87 87

Kære medlem.

Træffestævnet i Kerteminde.

Der deltog 110 både i dette vellykkede stævne. Vi siger tusind tak til Kerteminde Sejlklub, som til fulde levede op til det gode ry klubben har i forvejen. I øvrigt henvises til »Sejl & Motor«'s september-nummer, hvor stævnet er beskrevet på tre sider.

Vinder af HARPUNLOGGEN blev i år

VIVI Leif Olsen, Sundby, København. Berg spidsgatter fra 1934. Leif har haft denne smukke, uspolerede båd siden den blev bygget, altså i alle 51 år!

Der blev uddelt plaketter »For god bevaring« til følgende fartøjer:

SUSAN B. og P. Rasmussen, Odder. Henry Rasmussen spidsgatter 1945. »Kommunens Ærespræmie«

SNIPA Sv.Aa. Olsen, Vordingborg. Reimers Tumler 1947. »K.D.Y's Ærespræmie«

JASON Rene Nielsen, Næstved. Utzon spidsgatter 1923. »Kerteminde Sejlklubs Ærespræmie«

ELIAN J. og P. Nygaard Petersen, Aalborg. M.S.J. Hansen 38 m², 1936. »Piraternes Ærespræmie«

ASTRAL Iris og Gorm Boa, København. Utzon 38 m², 1946. »Bikubens Ærespræmie«

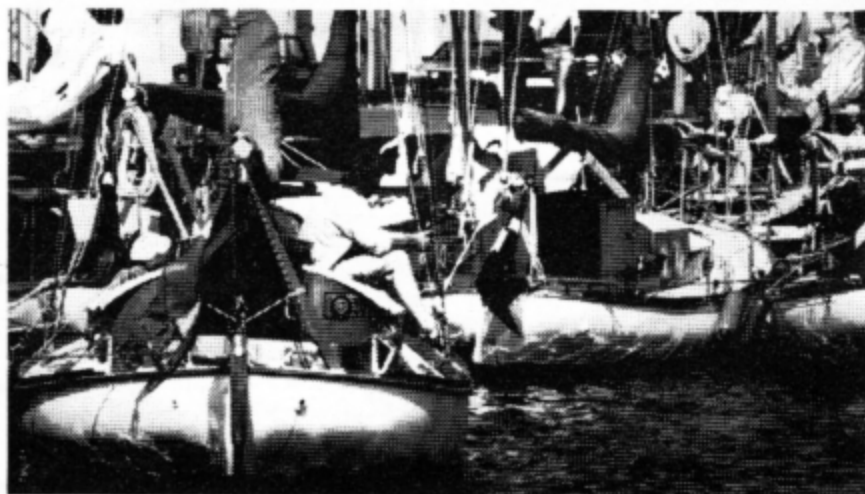
BON-AMI Søren Nielsen. Berg Spidsgatter 1948. Helmuth Joost's flaskeskib.

DIMON Ivar Dreyer, Risskov. SSB-båd, 1930.

JUNE Claus Boelsman, Karrebæksminde. Drage 1929.

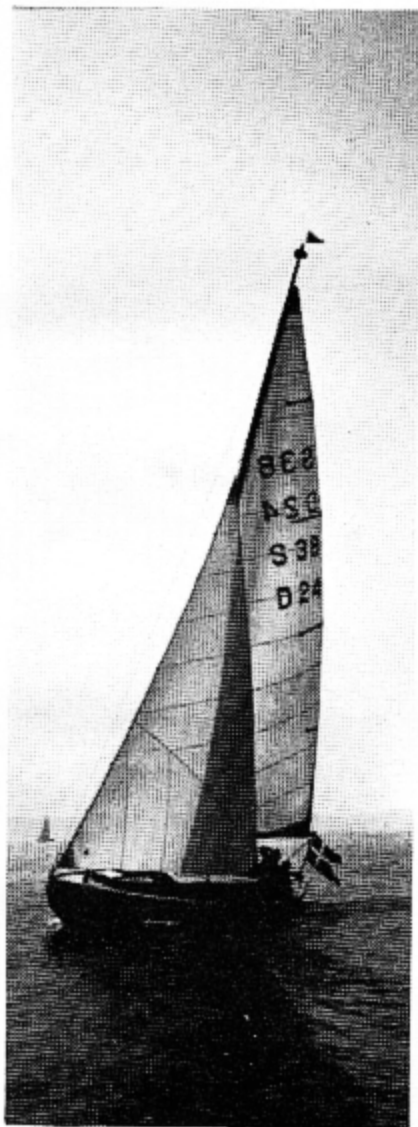
PAN II Henning Rasmussen, København. Chr. Michaelsen spidsgatter, 1937.

TOTO Familierne Madsen. Harris Weber motorbåd, 1938.

Ferietur til Træffestævne i Kerteminde, 1985

38 m² spidsgatteren Astral fra Ø.S.F. i Svanemøllen deltog i årets stævne og beretter her, hvordan turen gik. Med ombord var Karen, de første dage – Ane, de sidste par uger, og Iris og Gorm Boa hele tiden.

Ferien begyndte først fra onsdag morgen. Vi satse på at sejle til Kerteminde i ét stræk. Da afrejsen nærmede sig, var vi i en periode med let vind, så vi benyttede week-enden til at sejle til Gilleleje, hvor Karen blev ombord, mens vi andre gik på arbejde.

I Gilleleje lå også Kismet med Carlo, Røde-Niels og Jes. De savnede en fok. Vi havde en i reserve hjemme, som viste sig at passe fortrinligt, da den blev fremskaffet.

Vi startede mod Kerteminde i diset stille vejr, den smule vind der var, var oftest imod. Hen under aften førte motoren os ind til Sejero.

Der lå en stor gruppe Frem'ere, der også skulle til Kerteminde. Det var lidt svært at kende Helle og Henning fra Pan II, fordi de var blevet så solbrændt. Tidligere havde de sejlet med et stort doghouse, som gav læ og skyggede. Vi lagde os ind i den lille fiskerihavn bag ved, der havde vi ligget godt tidligere med en anden båd. Det viste sig, at der var under halvanden meter vand om morgenen, og bunden var stædig den torsdag. Vi var en del, der lettede om morgenen for at sejle til Kerteminde, men der kom først lidt vind efter Røsnæs.

Da vi kom over mod Fyn, kunne vi se en hel armada af træbåde på vej mod Kerteminde. Bogen om Meterbådene med medlemsregistret var flittigt i brug, både hos os og hos de andre.

Årets begivenhed i Kerteminde

Kerteminde havn var klædt på til fest. Signalflag fra de høje master, og sejl, der blafrede for at tørres, det var d'fæle til sommerstævne. Vi lagde os sammen med en del andre Frem'ere, Saga, Trolde og Søbjørn, foruden Stella. Alle sammen spidsgatter. Ole i Saga havde sin flotte gamle papegøje med, den vakte opsigt hos turisterne.

Det er hyggeligt, at ligge sammen med både af samme højde. De nye youghurtbægre er næsten alle halvanden meter højere i fribordet foruden det leddeløse søgelænder, som man skal skræve over, for at komme i land

Stævnedagene gik alt for hurtigt. Vi nåede ikke at glæde os over alle bådene, men vi traf en del gamle venner. Bl.a. var vi ude at sejle med katamaran på Kertinge Nor, så vi ved godt, hvad der gemmer sig bag broen i Kerteminde. Desværre var vi så optaget af at besøge kammeraterne, at vi ikke deltog i årsmødet; det fortælles at det blev afviklet alligevel. Festen om lørdagen derimod, den deltog vi i, den var meget vellykket. Vi glædede os over at PAN II blev præmieret for god bevaring. Båden er blevet virkelig smuk uden det skæmmende doghouse. Mens der blev ræmset op, hvad præmietagerne havde gjort ved deres både, undrede det os, at der var andre, der havde lagt nyt dæk osv. på en spidsgatter fra 1946, indtil det gik op for os, at det var Astral, der var tale om. Vi er glade for den anerkendelse. Søndagen med kapsejladsen blev også begivenhedsrig. Vi havde vores venner katamaransejlerne med ude i den friske

vind. Lokalkendte siger, at når spidsen af vindposen på kornsiloen løfter den yderste snip, blæser det 15 m/sek., det gjorde vindposen.

Vi satte stormsejl og rullede 5-6 omgange på bommen. Alligevel sejlede vi »grønt« vand ind i cockpittet i et pust. Det var en rystende oplevelse for Grethe, som var vant til den stive catamaran. det var ikke mindre rystende for vores motor – den har startproblemer endnu.

Det var hårdt vejr, én knækkede masten. Men der blev taget nogle flotte billeder. Vi fik en frisk sejls og en fjerdeplads.

Da vi tog derfra, var vi enige om, at selv om ferien sluttede her, havde det været alle tiders ferie.

Mod nye horisonter

Arrangementet var nu forbi. Om mandagen sejlede vi til Kalundborg, for at hente vores yngste datter Ane, der ville ledsage os resten af turen.

Fra Kalundborg krydsede vi i næsten vindstille ud til Røsnæs fiskerihavn. Der var ikke megen plads, så jeg gik op og spurgte et par fiskere, om vi kulle ligge uden på deres kutter. »Det er ikke så godt, vi skal sejle kl. fire, og de andre skal også ud om lidt,« svarede den ene. »Har du smukke kvinder om bord?« spurgte den anden. »Ja, hele skivet fuldt,« svarede jeg. »Så kan du lægge dig hvor som helst!«

Så begyndte de rigtigt at snakke. »Hvorfor fanden vil I alle sammen ind i det her møghul, der er ingen plads, og hvis vinden går over i nord-øst, står der en forbandet sø inde i havnen.«

Vi skulle hellere lægge os op under Hjelm, der plejede de selv at overnatte, når de var på hummerfiskeri. De lagde tejerne ud om aftenen, og fandt så et sted med læ og ankrede op for natten.

Når de så blev vækket af fuglene om morgenen »var det sat'eme lige som om englens tissede én på hjertet«.

Næste dag sejlede vi til Hjelm, men det var vist ikke kun engle, der tissede, så vi fortsatte til Grenå.

Laila og Gunnar fra Søbjørn, havde talt så begejstret om Anholt, at vi tog den vej næste dag. Med en frisk lænsen tog vi fra Grenå. Det var så diset, at vi kun kunne se et par sømil frem. Efter kun 3½ time blev det, vi troede var skyer ude om styrbord til en høj bakke med et radartårn. Vi måtte så bomme og sejle på slør ind til havnen. Det viste sig at en kraftig nordgående strøm havde sat os et par mil nordover, og båden sejlede hurtigere end vi gættede på. Vi har ikke elektroniske navigationsudstyr, så vi har stadig lidt spænding under sejladsen. Der var en pudsigt fyr i Frem engang,

som sejlede alene i en stor kragejolle. Han tog gerne på sommertur til Limfjorden, men han sagde, det var svært at finde Anholt, når man ikke har kompas og søkort!

Vi har begge dele. Vi fandt Anholt. Havnen var stopfuld af kæmpestore fartøjer. Vi var nær ved at sejle igen, men der er langt til den nærmeste havn i Sverige, så vi blev. Anholt er også god nok, når bare man kommer væk fra havnen. Næste dag tog vi madpakker med og gik hele dagen. Der er en velsignelse af blomster og naturen er meget afvekslende og storslået.

Sverige med en forsmag på skærgården

Næste dag var stadig diset, men der var en god vind fra VSV. Igen en lænser mod Sverige. Vi lagde kursen udefter Bua Hamn. Efter tre timers sejlads mødte vi to russiske trawlere på vej nordover. Ca. en sømil sydpå kunne vi skimte en bøje i kikkerten. Vores position var dermed sikker og vinden så gunstig at vi bommede og sejlede mod Gottskär længere mod nord. Senere ombestemte vi os igen og sejlede til Lerkilshamn på vestsiden af Onsalahalvøen. Denne havn ligger godt skjult bag nogle klipper, vi så først havnen, da vi var 20 meter fra indsejlingen.

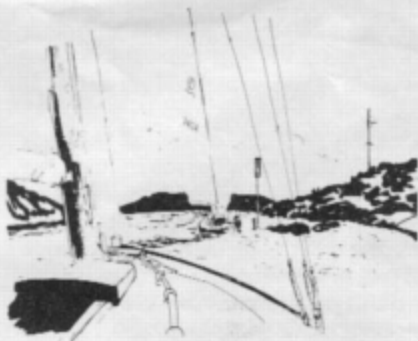
Næste dag blev det Göteborg. Vi gik ind i Saltholmen, lige før selve fjorden, men Anne kunne ikke finde en isbutik, så vi var nødt til at sejle om i Långedragshavnen.

Det var blæst op, og næste dag, mandag, blæste det 20 m/sek. Dagens sejlads foregik med sporvognen ind til Göteborg. Det blæste stadig godt næste morgen. Vores sammensatte lanterne i toppen af masten, var gået ud, så jeg måtte klatre de næsten 15 meter op og skifte pæren. Hvor ser båden dog lille ud der oppe fra. Vi har hverken saling eller strut til at hvile på undervejs, men vi hejsede en fender op i faldet til at sidde på, mens pæren skulle skiftes.

Senere på dagen sejlede vi til Marstrand. Der var meget smukt i farvandet

her oppe, og det er der mange, der véd. Det myldrer med sejlere lige som ved starten af Sjælland Rundt. Vi fik en plads i Arvidsvik, på øen ved siden af Marstrand. Der gik en lille færge over til fæstningsøen. Vi var oppe og glæde os over en helt fantastisk udsigt. Det var også en oplevelse at se det meget mondæne lyst-yacht liv på havnen.

Det var onsdag og vores ferie lakkede mod enden. Vi havde strålende vejr den dag, men barometeret faldt, og der blev igen lovet uroligt vejr.

Vi forlod Marstrand og ville finde en af småøerne at gå i havn på, det blæsende vejr indbød ikke til at ankre op. Vi bestemte os for Fotö ud for Göteborg, men på svensk, engelsk og russisk stod der at øen var skydsområde og udlånninger måtte ikke gå i land, så vi gik ind til Hönö Klåva. Det var en pudsig ø med en kæmpemæssig afblomstret fiskerihavn. Næste dag gik vi sydover igen, men måtte vende om, da det kulede op fra syd. Det blev til Långedrag igen.

Om fredagen startede vi med en dejlig bidevind med 5-6 omgange på bommen. Det gik fint indtil Tistlarne, hvor vi kom udenskers, vinden øgede til 15-20 m/sek, og gik helt i syd. Nu gik vi til Kullavik, en helt uafmærket havn, hvor skærene går næsten op til overfladen ved siden af indsejlingen. Brændingen var til at se, så vi slap igennem.

Lørdag var det helt stille og støvregn, så motoren blev varmet rigtigt igennem. På et af skærene ud for Kullavik hilste vi på en sæl, der lå som havnens vagthund.

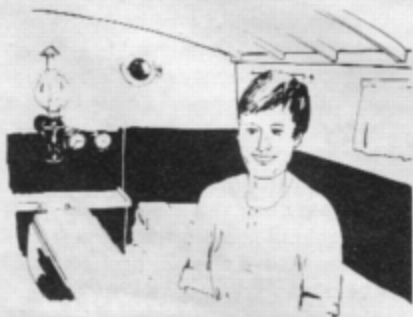
Klokken 11 var vi ved Malö og slukkede for motoren, der var en smule vind fra NØ, det blev en fin sejlad, efterhånden kom der 10 m/sek fra NV, men ved 19-tiden blev det kulsort foran os, så vi søgte i havn i Glommen.

Hårdt vejr i Kattegat

Nu var det blevet søndag, og vi ville gerne hjem, ferien og provianten var ved at slippe op, og der var ingen butikker. Til gengæld var vinden fin om morgenen, 6 m/sek. fra vest, kursen ret syd. Det gik bare derudad. Vinden friskede om formiddagen og gik i SV. Vi rullede på og holdt en god bidevind. Søerne voksede og ved middagstid var der ca. 18 m/sek.

Klokken 13 skulle vi passere Hallands Väderö. Regndisen slørede alt, men den lå der godt nok. Vi vidste at søen ud for Kullen med den vind ville stå meget hårdt, og det kneb med at holde højde til syd, så vi bestemte os for at gå i havn i Arildsläge, motoren ville ikke hjælpe os nu, den havde fået vandskræk i Kerteminde. Det gik stærkt, da vi faldt af.

Det undrede os at Hallands Väderö var så høj. En mistanke blev bekræftet. Vi havde rundet Kullen. Hvor vi havde bedømt farten til 3-4 knob i den høje sø, havde vi sejlet 7 i gennemsnit fra Glommen.

Iris havde ellers villet sælge Astral til den første vi mødte, for 100 kroner, danske.

Men nu steg humøret sammen med farten, og det var muligt at lave et solidt varmt måltid mad.

I Sundet fik vi bidevind igen, men I kender fornemmelsen af at være hjemme, når man er i sit eget farvand, så vi tog redningsvestene af og ryddede op, selv om vi sejlede med vand op på karmen. Der var ikke nogen grov sø, for vi lå i læ af Sjælland.

Vi kom hjem i tide, men vi havde fået sejlet nok for de næste dage, så vi tog masten ud og gav den en tiltrængt omgang. Den blev skrabet i bund, riggen blev gået efter og fornyet og suppleret, så nu kan masten også leve op til vores præmiering for god bevaring.

SÆLGES:

BOSTRØM 29'.

Blank mahogny. Teak dæk.

Smuk og velsejlende.

Kompl. i sejl og udstyr.

7,5 hk. diesel, 1982.

Ligner en Laurinkrydser.

Kr. 140.000.

Steen Gjedsted.

09-30 13 07/09-31 07 30

Dansk Forening for ældre Lystfartøjer